

til at give dette Lovforslag min Stemme. Men jeg har ogsaa andre Grunde til ikke at kunne gøre det og skal som en af disse Grunde nævne den Maade, hvorpaa Pengene skulle staffles til Veje. Den kan ikke faa min Sympati eller min Stemme. Jeg tror ikke, at den Maade at gaa frem paa, ganske er i Overensstemmelse med Grundloven, i alt Fald ikke, som jeg forstaar de paagældende Grundlovsparagraffer. Grundlovens § 3 siger jo ganske vist, at Folkekirken skal støttes af Staten; men derfor er der ikke Trang til at hvide pekuniære Bidrag af Statskassen. Jeg vil desuden henvise til Grundlovens § 79, som efter min Mening er et Korrektiv til § 3, idet der heri udtrykkelig staar, at man ikke kan fordrø personligt Bidrag af nogen til en anden Gudsdyrkelse end til den, vedkommende selv bekender sig til. Altsaa Grundloven søger at værne om den fri, religiøse Opfattelse. Det er efter min Mening Tanken i disse Grundlovsparagraffer, men naar man da gaar til det, som dette Lovforslag tilsigter, nemlig, at man af Statskassen udskriver et staaende Bidrag af 125,000 Kr. om Aaret og samtidig forpligter Kjøbenhavns Kommune til at hvide 50,000 Kr. og Frederiksberg Kommune saa meget, som der maatte mangle i det fornødne Beløb udover det, der tilvejebringes ved Paaligningen og Statsbidraget, tror jeg, at man gaar uden for, hvad man er berettiget til at gøre følge Grundloven. Thi hvem skal betale disse Pengene? Det er jo alle Samfundets Medlemmer, uanset om de tilhøre Folkekirken eller ej. Jeg tror, at det er at gaa for vidt med Hensyn til Statens Støtte til Folkekirken. Det ærede 3dje Medlem for 7de Kred. (Bjerre) omtalte Statens Støtte til Folkekirken, som om det udelukkende skulde være pekuniær Støtte. Det tror jeg ingenlunde er Tanken i Grundlovens Bestemmelse. Jeg vil sige, at selv om Statskassen ikke hder det allermindste til Kirken, hder Staten der dog alligevel en meget stor Støtte paa mangfoldige Omraader. Jeg skal saaledes henvise til, at allerede den autoriserede Stilling, Staten giver den lutheriske Kirke, jo dog er en meget væsentlig Støtte for den. Jeg skal henvise til, at Statens Love værne om Folkekirken, Helligdage og derved skaffe Befolkningens Tid til at besøge Kirkerne ved at forbyde forfælske Arbejder om Søndagene. Jeg skal henvise til Religionsundervisningen i Skolerne, hvorved der altsaa doceres Folkekirken, Lærdomme over for Børnene, hvilket naturligvis fører til, at mange af dem eller de fleste af dem blive Medlemmer af Folkekirken, altsaa der er jo frafset rent pekuniære Bidrag en meget væsentlig Støtte

for Folkekirken fra Statens Side, og jeg tror derfor ikke, at man behøver at gaa til yderligere at støtte dem og hjælpe dem med pekuniære Bidrag navnlig ikke af det Omfang og den Natur, som her er Tale om, hvorved man rammer Folk, som ikke høre til Folkekirken, men som alligevel komme til at hvide deres Penge til en Gudsdyrkelse, der ikke er deres egen, og det tror jeg ikke er i Overensstemmelse med Grundloven, i alt Fald ikke efter den Opfattelse, jeg har af den.

Det sene Tidspunkt, som Lovforslaget er fremkommet paa, og den Visshed, man har for, at der i alt Fald ikke bliver noget ud af det i denne Samling, indbyrder mig ikke til at komme ind paa Enkeltheder i Forslaget, men jeg skal dog alligevel komme en Smule ind paa forskellige Punkter, som dette Forslag indeholder.

Formanden: Det ærede Medlem maa dog helst undgaa at komme for meget ind paa Enkeltheder, som egentlig ikke høre hjemme ved en første Behandling. Smid- lertid, det ærede Medlem vil nok selv kunne skønne over, hvad der kan ligge inden for en første Behandlings Ramme og hvad ikke.

Rundsen: Det er ogsaa kun ganske faa Hovedpunkter, som jeg skal komme ind paa. — Det første Punkt angaar de yderligere Indtægter, Kirkerne skulle have. Jeg nævnte Statens Bidrag, Kommunens Bidrag og Paaligningen, som jeg er imod. Dernæst tilsigtes der at hvide de kjøbenhavnske Kirkers Fællestasse endnu et Bidrag, nemlig Overfluddet af Begravelsesvæsenet. Jeg mener, at Begravelsesvæsenet burde helst være, hvad det er, eller i hvert Fald er i Færd med at blive for Tiden, nemlig noget mere selvstændigt, og derfor Begravelsesvæsenet er i Stand til at bringe et Overflud, tror jeg, der er saa stor Trang til at gøre Begravelserne her i Kjøbenhavn billigere, end de nu ere, i Stedet for at vedblive at holde de Takster, der ere meget trykkende for mange at følge, og saa lade Overfluddet indgaa i Kirkens Kasse. — Jeg skal ikke komme meget ind paa Spørgsmaalet om Lønninger til Præsterne, navnlig da den Maade, hvorpaa Pengene til Præstelønningerne blive staffede til Veje, ikke finder min Billigelse. Men jeg vil dog i Overensstemmelse med andre Talere, som have haft Ordet, sige, at naar Præsterne skulle sættes paa disse rigelige Lønninger, som jeg vil tillade mig at kalde dem, og naar de desforuden skulle have Udflugt til Emolumenter af forskellige Art, Fribolig og deslige,